

משהו פנה כאן כנגד עצמו

שלושה שירים

מגרמנית: אמיר אשל (ערך: גדעון טיקוצקי)

מריון פושמן היא משוררת וסופרת ילידת העיר אסן שבחבל הרהור, נולדה בשנת 1969. למדה ספרות גרמנית, ספרויות סלאביות ופילוסופיה בבון וברלין, ומחזאות באקדמיה לאמנויות בברלין. פרסמה ספרי שירה ופרוזה שזיכו אותה במלגות כתיבה ובפרסים רבים בגרמניה ומחוצה לה. כתיבתה מתאפיינת בעירוב משלבים לשוניים ובנגיעה מקורית הן בחיי היומיום הן בשאלות פילוסופיות וקיומיות. עוד אופיינית לשירתה שימת לב רבה לנוף ולטבע. מבקרים אחדים הדגישו את ויתורה על הבעה ישירה ואת נטייתה לכתוב שירה הרמטית וחידתית. בשנת 2017 הוזמנה להצטרף כחברה באקדמיה הגרמנית לשפה ולספרות. מתגוררת בברלין.

שִׁדְרַת הַתְּפוּחִים

חֲשֵׁרֶת הָעֵנָנִים הַתְּעַבְתָּהּ. צִפְיָה לְפָרְעָנוֹת
עֲלֵתָהּ בְּחֻזָּה. רוּחַנוּ שָׁחָה.
שָׁקָעִים נִרְאוּ בְּרָקִיעַ כְּמוֹ
בְּנֶשֶׁר פָּרִי, אֲוִיר חוּם מְלֵא כְּתָמִים –

מִשֶּׁהוּ פָּנָה כָּאֵן כְּנֶגֶד עֲצָמוֹ.
גָּזַע עֵץ חֲבוּט, מִתְגַּלְגֵּל בְּקֶרֶן הָרְחוּב
בְּמִקְצֵב הַחֹזֶר עַל עֲצָמוֹ
קָבַע אֶת מִצֵּב רוּחַנוּ:

הִטְיֹל שְׁלֵנוּ בְּשִׁדּוֹת נִמְלָא
עֲנָפִים עָרוּמִים, תַּעֲתוּעַ

מֵלֵא תְּפֻחִים בְּגוֹן אֲרָגְמָן בּוֹעֵר
תְּפֻחִים, מְלֵהֻטִים, בְּהִשָּׁג יָד.

הָאֵם קִטְפָּתָהּ, הָאֵם קִטְפָּתֶי? הֲרִיק שֶׁנִּפְעֵר עֵתָה בְּעֵץ
שְׂאֲסוֹר שְׂרִיאָה שְׁעוֹנֵי עֵתָה בְּיַדְךָ
תַּעֲתוּעַ בּוֹ תֵּאָחֵז
בּוֹדֵק אֶת אֲמֵתוֹתוֹ בְּשִׁנְיָךְ

נוף מלאכותי 1

אֶת יוֹשְׁבֵת עַל הַכְּרֶסֶה, חֲתוּמָה, כְּאֵלוֹ הַתְּכַסִּית בְּשֶׁלֶג
הָאֲחֵרִים סוֹבְבִים אוֹתְךָ וּמוֹחָאִים כְּפִים
לֹא מִשְׁנָה מָה נַעֲשֶׂה, הֵם תְּמִיד כְּאֵן
אֲשֶׁר לִי, נִרְאִיתִי טוֹב לְזִמָּן רַב
בְּכֹל מְקוֹם נִמְצְאוּ סִפּוֹת פְּנִיתוֹת, בְּהֵן בְּמִקְרָה
יִשְׁבְּתִי, צוֹק שְׁזָה עֵתָה נוֹלָד

אָבֵל כְּמוֹ גֶשֶׁם הַמְּסַתֵּמָן בְּאִפְקֵי
הַמִּתְקָרֵב אֵלֵינוּ בְּאֲחֵת, מִשִּׁיג אוֹתְנוּ
בְּאֵה גַם תְּמִיד הִהֲקֵלָה
פְּשׁוּקֵת רַגְלִים וּבְסִגְנוֹן מִשְׁחַק הַקֶּלֶס, אוֹתָם
קִנִּי גִיר הַנִּמְתָּחִים לָהֶם עַל מְדַרְכוֹת
כְּתוּתוֹת

מחלת החלל

זֶה הָיָה הַמוֹכֵן מֵאֵלַי, שְׁבוּ
אִישׁ לֹא הִצְלִיחַ לְהִזְכֹּר
עֲדָרֵי יַעֲלִים נַחֲפָזוֹ עַל הַהָרִים
כְּדַבֵּר נוֹאֵל בְּעֵלִיל, כְּגִלִים

וְאִזּוֹ קָפְאוּ לְנֹכַח בְּרָקֵי הַקִּיץ
הַמְּפַקְעִים, קוֹרְנִים מִמְּבֹטְנוֹ
הַנִּפְתָּע. הַקִּפְנוֹ אוֹתָם
בְּדַמְיוֹנָנוּ בְּאֲדֻלּוּיִים וּבַגְּנֻצִיאָנָה,

שֶׁתַּפִּים דוֹמְמִים לְצַנִּיעוֹתָם
הַסְּגֵלִית, שֶׁרַק לְעֵתִים
הַחֲזִירָה לָנוּ מִבֶּט מִבְּהַל, כְּדֵי שֶׁלֹּא נִבְחִין
בְּשִׂאֲרֵי אֲרוֹחֹתָם, בְּזִלְלַת הָעֲלוֹהַ

זֹאת תִּנּוּעֵתָם הַנִּרְעָדָת
מִבוֹסָסִים בְּחִלּוּקֵי הַנַּחַל
טְעֵתָם הַנִּצְחִית
קִשְׁקוֹשׁ פְּרִסוֹתֵיהֶם הַזְעִירוֹת

זֹאת הַקְּדֻשָּׁה הַקְּלָה שְׁבָה הֵן
בוֹרְאוֹת חֲלָלִים שֶׁלֹּא נוֹצְרוּ עֲבוּרָנוּ
זֶה רִירָן הַנִּמְסָה בְּקִלְלוֹת
שֶׁמְדִיר מֵעֵינֵינוּ שְׁנָה וּלְבִסוֹף מְקַרְבָּה